

MILOST POD TLAKEM

Programovací partner: GK 47
Rodina božství (GK 22, 36, 37, 63)

Fyziologie: solar plexus (kraniální ganglia)
Aminokyselina: prolin

ÚVODNÍ SLOVO KE GK 22

SLADKOST UTRPENÍ

Genové klíče představují semena zcela nové syntézy přicházející na svět. Je důležité si ujasnit, že to, co je nové, nejsou znalosti v nich obsažené, nýbrž jejich celkové odhalení kompletní matrice lidského evolučního programu. Každý genový klíč je branou k encyklopedii nadčasových znalostí a moudrosti. Rozjímání a meditace nad genovými klíči nám otevrou zcela nový svět. Neexistuje otázka, na kterou by genové klíče neznaly odpověď, neboť všechny odpovědi se nacházejí v našem nitru. A navíc s tím, jak vstupujeme do vyšších frekvencí genových klíčů, se otázky začínají samy vytrácet a z hloubi naší DNA vystupují na povrch stavy vyššího vědomí. V této fázi našeho vývoje už o znalosti jako takové ztrácíme zájem, neboť vidíme, že sloužily pouze jako most a že je nyní můžeme odložit. Jak to vyjadřuje Buddhův nadčasový výrok:

*„Moje učení je prám, na němž se lidé mohou dostat na druhý břeh.
Mnozí z nich si bobužel pletou prám s břehem.“*

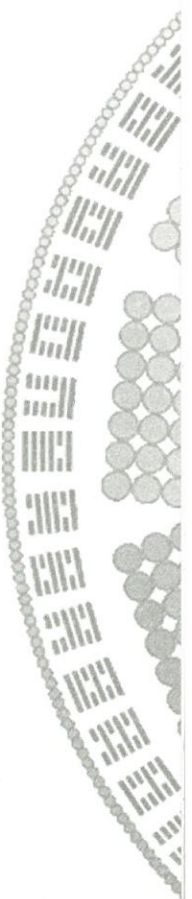
GK 22 má v rámci celkové matrice genových klíčů stěžejní místo, neboť obsahuje velmi specifické informace a jeho sdělení je velmi silné. Už jen samotná transmise vědomí může změnit způsob fungování DNA daného jedince. Transmise genového klíče 22 je v mnoha ohledech příbuzná s genovým klíčem 55 a vztah těchto dvou klíčů představuje velké mystérium. Zatímco GK 55 popisuje proces probuzení jako genetický evoluční proces stoupající vzhůru naším fyzickým tělem, GK 22 popisuje proces probuzení jako přímou intervenci božství, které sestupuje do našeho fyzického těla. Síly evoluce a involuce se tedy díky těmto dvěma genovými klíči konečně setkávají. Vstupem do energetického pole GK 22 se zapojíme do magického procesu invokace, jehož prostřednictvím přímo zveme do svého života vyšší síly. Proto přistupujeme ke GK 22 pokorně, s úctou a otevřeným srdcem. Jedná se tu o syntézu velkého množství informací. Nechme ji sestoupit do své DNA a jen si prostě vychutnávejme její úžasnou transmisi, namísto abychom se ji snažili rozumově pochopit.

Tématem GK 22 je skutečný smysl lidského utrpení. Až začneme rozjímat nad utrpením ve svém životě, možná pochopíme, jak nesmírné požehnání je v něm obsaženo. Toto prosté a sladké pochopení má moc proměnit náš život a také tak učíní. Vítejte v náručí velké matky!

STÍN 22 ZNEVÁŽENÍ

AKÁŠICKÝ OCEÁN

Především je potřeba znovu zdůraznit, že GK 22 je naprosto unikátní. Scénář evoluce obsahuje jisté anomálie a božská kosmická překvapení. V tomto ohledu se GK 22 žádný jiný genový klíč nevyrovná. Je tím, co činí mytické drama života tak neodolatelným. Všechna velká dramata totiž obsahují jeden všudypřítomný motiv – téma spásy či vykoupení. Ať už nějaké drama končí spásou či nikoli, naše lidská

srdce po něm vždy touží. Kdykoli sledujeme nějaký film nebo nasloucháme příběhu, jehož konec neobsahuje spásu, naše srdce se cítí podvedena. Naše mysl možná ocení umělecké provedení filmu, avšak nepřítomnost závěrečného pocitu smíření v nás zanechává pocit, že došlo k překroucení nějaké velké pravdy. GK 22 přináší pravdu o vykoupení a spáse. Tato pravda se výrazně intelektuálně založeným jedincům musí nevyhnutelně jevit jako fantazie či romantická představa, neboť se jedná o přímý zásah božství do každodenního světa.

Svět, který většina z nás vidí, není vše, co existuje. Většinou žijeme v ostře definovaném světě s pevně nastavenými parametry. Lidé obecně nemají ponětí o vesmírných zákonech existujících za hranicemi světa forem. K nejvýznamnějším z těchto zákonů patří zákon božské paměti. Ten říká, že všude uvnitř vesmíru jsou zaznamenány všechny myšlenky, pocity a činy. Věda nyní přináší důkazy o tom, že žijeme v nedozírném informačním poli subatomárních částic, z nichž některé jsou tak malíčky, že procházejí skrze hmotu. Tento oceán vědomí existuje v mnoha dimenzích a reaguje na myšlenky, činy, pocity, slova a dokonce záměry. Jedná se o nesmírné kvantové pole, které funguje jako obrovská informační banka, v níž jsou zaznamenány a uchovávány veškeré otisky v něm zachycené. Starší kultury je často nazývaly *Akášická knihovna*.

GK 22 je s kosmickým zákonem božské paměti hluboce spjat. Podobá se obrovskému přijímači, který reaguje na vibrace, zvuky, frekvence, jež slyší, a který slyší skutečně *všechno*. Podobně jako u aiolské větrné harfy je jeho příjem podmíněn tím, jak jsou naladěny struny. V případě stínu 22 jsou struny naší DNA rozladěny a stejně pokřiveno je i naše prožívání a chování ve světě. To je stín Znevážení. Existuje ve světě jen kvůli tomu, že lidé si zpravidla nejsou vědomi toho, že všechny jejich činy jsou zaznamenávány. Nevědomujeme si, že každý čin, myšlenka nebo pocit vytváří vlnku v akášickém oceánu a že každá vlnka se jednoho dne nutně vrátí ke zdroji svého vzniku.

Stín 22 je jedním z nejmocnějších emočních stínů v rámci lidského genomu. Je velmi vášnivý a sexuální a má velmi široké emoční spektrum, zahrnující jak výšiny těch nejsladších pocitů, tak extrémní hlubiny násilí. Vzhledem ke své pozici v lidském genomu je přímo či nepřímo zodpovědný za většinu vztahových problémů na naší planetě. Avšak předtím, než se vydáme na průzkum tohoto zásadního genového klíče, musíme vzít na vědomí, že negativní emoce jsou přirozenou součástí světa v jeho současném stavu. Pokud se nám je podaří užitečně transformovat a sublimovat do podoby umění, tvořivosti nebo služby, mají užasnou sílu. Je to otázka toho, kolik zodpovědnosti za své vlastní pocity jsme schopni přijmout. Většina lidí v dnešním světě se však zcela nechává ovládat svými emocemi, a kdykoli promítáme negativní emoci na jinou bytost, znevažujeme jak ji, tak sebe sama.

Mnoho takzvaných duchovních učení hlásá, že bychom své negativní emoce měli potlačit a usilovat o pozitivnější a uslechtilější frekvence. Vlastně je to i podstatou většiny velkých náboženství. Avšak potlačení jakéhokoli stavu či pocitu znamená jeho znevážení a projev nedůvěry k němu, což nám brání v jeho přijetí. Z pohledu GK 22 přichází každý pocit, nálada nebo myšlenka přímo od Boha a je zde proto, abychom mu důvěřovali. Důvěra v tento proces ovšem samozřejmě neznamená, že bychom se s ním měli ztotožňovat a na jeho základě jednat. Důvěra je mocný vnitřní proces, který vyžaduje značnou odvahu. Jeden z triků stínu 22 spočívá v tom, že nás ponouká, abychom se své nálady snažili změnit nebo opravit a nedovolili jim přirozený průchod naším systémem. Skutečnost je ovšem taková, že není možné dosáhnout vyšších stavů vědomí, aniž bychom si nejprve prošli svým utrpením.

To je pravý účel akášického pole a genového klíče 22 – vyzývají nás k tomu, abychom přijali svůj díl utrpení. Dokud nepřevzeme zodpovědnost za své myšlenky, slova a činy, akášické pole nám bude prostě tytéž energie opakovaně posílat zpět. To je základem dalšího velkého vesmírného zákona – zákona karmy, o němž pojednáme dále.

TŘI ČISTÉ BYTOSTI

V energetickém poli transmise GK 22 a jeho stínové frekvence se setkáváme se třemi proudy učení týkajícího se podstaty utrpení, které nám zanechali tři velcí světoví učitelé či avataři. Tito tři lidé jsou ve skutečnosti jedinou bytostí, která se v průběhu lidské evoluce rozdělila do tří fraktálních aspektů. Ačkoli se jednalo o tři lidské jednotlivce či *mágy*, je užitečnější pohlížet na ně jako na tři fraktální transmisy jedné a téže pravdy. Prvním z nich je Hermés Trismegistos, jehož odkaz sahá až do věku Atlantidy a jehož

jméno „tříkrát velký“ přímo odráží trojnou povahu této transmisy. Hermés byl znám pod mnoha jmény – například Thovt, Merlin a Fu Si a dalšími. Učení reprezentované touto fraktální linií je alchymie či vysoká magie. Skutečná alchymie se týká transmutace utrpení pomocí souladu s boží vůlí. Druhým velkým učitelem je Kristus, jehož fraktální linie reprezentuje transmutaci utrpení prostřednictvím lásky a oběti. A třetím velkým učitelem je Buddha, jehož fraktální linie představuje transmutaci utrpení skrze moudrost a soucit.

Jelikož GK 22 přímo či nepřímo ovlivňuje všech šedesát čtyři genových klíčů, tvoří tyto tři fraktály a jejich nauky esenci jejich poselství. Jejich syntéza vzniká z velké trojice, tvořené boží vůlí, láskou a moudrostí.

KOSMICKÁ MATKA

Tato velká maskulinní trojice je obklopena a prostoupena čtvrtým transcendentním polem vědomí, zrozeným z jejich interakce. Je to pole božské kosmické matky, jejíž náruč objímá, a chrání tyto tři velké proudy vědomí mužských avatarů. GK 22 je pro lidstvo jedinou přímou vstupní branou k této velké bytosti. Velká kosmická matka drží univerzální klíč k veškerému utrpení a je v pozadí všech učení o jeho povaze. Je trojnásobným mystériem této transmisy. Ačkoli přesahuje zmíněné nauky, její vlastní cestou je dosažení milosti skrze utrpení. Ti, kdo proniknou dostatečně hluboko do nitra utrpení – cestou alchymie, sebeobětování nebo uvědomění – se nakonec setkají s velkou kosmickou matkou, neboť ta reprezentuje samotnou podstatu milosti, přinášející konec lidského utrpení.

Na rozdíl od náboženského obrazu Matky Boží se ve skutečnosti jedná o vysoce extatické a smyslné energetické pole. To je další způsob, jak stín 22 znevažuje pravou povahu ženství – totiž že upírá lidstvu přirozené potěšení ze sexuální slasti. Až prostřednictvím milosti velké matky utrpení zmizí, nastane úsvit skutečné slasti. Vesmírná matka je pole, jejíž *šakti* či sexuálně osvobozená energie pohlcuje naše oddělené já, a dává nám tak zakusit proudění nejvyšší božské extáze naším tělem a aurou. Velká matka není usedlá babička, nýbrž po okraj naplněný kosmický prs, jehož nebeské mléko nasytí ty nejvyšší aspekty naší bytosti. Až prozkoumáme siddhi 22 zvané Milost do větší hloubky, uvidíme, jak toto pole prostupuje veškeré stvoření.

Jakmile pochopíme, že Hermés, Kristus a Buddha jsou ve skutečnosti třemi aspekty téže trojice, zjistíme, že spojením těchto tří proudů získáme velkou jasnost. Prostřednictvím Herma a mágu přišly na svět nauky alchymie a transmutace. Buddha přinesl učení o karmě a reinkarnaci a Kristus poselství o odpuštění a smíření. Během dlouhých staletí se však poselství těchto tří linií natolik pokrývala a zamílila, že dnes mají jen málo společného se svojí původní prostou podstatou. Na následujících stránkách tyto tři velké nauky a proudy moudrosti znovu sjednotíme a prozkoumáme přitom skrytou tkáň jemnohmotných světů a procesů utvářejících evoluční cestu lidstva.

CORPUS CHRISTI – SEDM POSVÁTNYCH TĚL LIDSTVA

Existuje řada systémů věnovaných spirituálnímu či okultnímu poznání – jemnohmotným úrovním reality, které leží za hranicemi našich pěti smyslů. Velké indické a orientální systémy nám zanechaly velké množství intuitivních vhledů, nashromážděných během tisíciletí přímých zkušeností s vyššími dimenzemi života. Na konci 19. století začaly být tyto informace přístupné západnímu světu a na jejich základě vzniklo mnoho nových myšlenkových proudů. Zrodily se teosofie* a antroposofie** a nastala éra duchovních věd, která později vyústila do podoby moderní *new age*, v níž se střetává a mísí velké množství představ a nauk Západu a Východu, a to jak mystických, tak vědeckých. Je to velmi vzrušující, ale také matoucí období, v němž se z kosmické směsi vynořuje nová velká syntéza.

Jedním z pradávnych mystických vhledů je koncept o existenci jemnohmotných těl lidské aury. Různé systémy udávají, že existuje šest až deset hlavních jemnohmotných dimenzí či úrovní, na nichž lidské bytosti fungují. Tyto vrstvy aury společně tvoří to, co bývá nazýváno *Corpus Christi* nebo *Tělo Kristovo*.

Zde je seznam sedmi hlavních vrstev lidské aury a jejich základních vlastností.

Sedm posvátných těl lidstva

1. Fyzické
2. Astrální
3. Mentální
4. Kauzální
5. Buddhické
6. Átmické
7. Monadické

1. Fyzické tělo tvoří základnu pro inkarnaci. Na fyzické úrovni je kolektivní paměť lidstva uchovávána v naší DNA. Konečným cílem lidské evoluce je nechat fyzické tělo splynout s tělem monadickým a umožnit tak, aby fyzické tělo bylo opětovně zahrnuto zpět do své pravé podstaty. To odpovídá deváté iniciaci nazývané *Glorifikace*, o níž se hovoří ke konci této kapitoly. Fyzické tělo má své jemnohmotné dvojče zvané *éterické* tělo, kterého se týká věda o skutečném zdraví. S postupujícím časem se na fyzickém těle stále více projevuje stav našeho astrálního těla a jeho emocí.

2. Astrální tělo je vrstva lidské aury, která shromažďuje, uchovává a vysílá všechny lidské emoce a touhy, od těch nejnižších až po ty nejušlechtlejší. V astrálním těle se slast a bolest odrážejí ve formě vibračních frekvencí, které pak dělí astrální sféru na *pekelné* a *nebeské* říše. Astrální tělo je nejaktivnější během noci, kdy prostřednictvím snů zpracovává zážitky předchozího dne. Protože se jedná o sousední vrstvu fyzického a éterického těla, má astrální tělo nesmírný vliv na lidské zdraví. Po smrti je astrální tělo přímo konfrontováno s pravou podstatou každého jednotlivého emocionálního impulsu, který jsme měli během života ve fyzickém těle.

3. Mentální tělo existuje na vyšší frekvenční úrovni než naše emoce a tvoří je náš myšlenkový život. Silně je ovlivňuje kolektivní mentální tělo celého lidstva. To stahuje naše myšlení dolů, na úroveň nenaplněných tužeb astrálního těla. Když se naše myšlení obrací k vyšším impulsům, mentální tělo se postupně vymaňuje z propletení s astrálním tělem a nabývá na síle. Mentální tělo může však také být využíváno nižším vědomím k potlačování přirozených impulsů astrálního těla, což může vést ke zdravotním problémům na všech úrovních.

4. Kauzální tělo, někdy též nazývané *duše*, přímo koresponduje s fyzickým tělem, avšak na vyšší úrovni. Kauzální tělo je úložištěm nashromážděné dobré vůle lidské duše v podobě paměťového záznamu zapsaného ve světle. Tento dobře vyladěný nástroj funguje jako centrální úložiště všech vysokofrekvenčních myšlenek, slov a skutků, které jsme projevíli na své cestě množstvím inkarnací. Po smrti se první tři těla rozpadnou a v kauzálním těle zůstane shromážděno a uloženo pouze to, co je zušlechtné a čisté. Kauzální tělo reaguje na vyšší vize a archetypy, které sice přesahují lidský jazyk, ale jejich obsah lze pomocí přímé transmise přenášet do tří nižších úrovní. S tím, jak naše kauzální tělo nabývá na světelnosti, mohou jej vyšší těla využívat jako prostředek pro přenos stále vyšších frekvencí do tří nižších těl. Kauzální tělo tedy plní funkci mostu mezi nižšími a vyššími úrovněmi.

5. Buddhické tělo je vyšší oktávou astrálního těla. Odhaluje čistou pravdu o tom, že lidstvo a všechny zemské úrovně jsou ve skutečnosti jeden jediný organismus. Jakmile dojde k ukotvení našeho vědomí v buddhickém těle, kauzální tělo se rozpustí a reinkarnace v běžném smyslu slova už není nezbytná. Právě prostřednictvím buddhického těla mají lidé přístup k vesmírnému poli všezahrnující lásky a vyšším extatickým stavům spojeným s osvícením. Buddhické tělo představuje třetí ženský aspekt svaté Trojice – božské konání.

6. Átmické tělo je vyšší oktávou mentálního těla a umožňuje lidem přístup k vyšší evoluci, která probíhá mimo proces fyzické inkarnace. Zatímco buddhické tělo si zachovává spojení s lidstvem prostřednictvím soucitu, átmické tělo přenáší uvědomění do kosmického pole Kristova vědomí a přímo propojuje naše uvědomění s božskou myslí a srdcem, druhým aspektem svaté Trojice. Prostřednictvím átmického těla vstupují do světa velké avatarské proudy. Je to také sféra siddhi – různých zázračných manifestací božství.

7. Monadické tělo lze už jen stěží nazývat tělem v běžném slova smyslu. Monáda je nespoutaná prvotní esence božského vědomí. Do světa hmoty vstupuje prostřednictvím kauzálního těla, které je rouchem, jímž se halí, aby mohlo vstoupit do nižších sfér. Koresponduje s prvním aspektem svaté Trojice – boží vůlí. Monadické tělo je přítomné v každém atomu na všech úrovních až po fyzickou úroveň. Dokud však

individuální uvědomění nedosáhne úrovně átmického těla, nemůže se monadické tělo plně projevit. Když se projeví, sloučí v sobě átmické tělo i všechna ostatní těla a odhalí pravou božskou esenci jako vědomí přesahující chápání. V tomto stadiu jsou první tři těla – fyzické, astrální a mentální – absorbována svými vysokofrekvenčními protějšky – kauzálním, buddhickým a átmickým –, čímž dojde k odhalení trojjednotnosti jako pravé mystické podstaty svaté Trojice.

KARMA A REINKARNACE

Programovacím partnerem GK 22 je GK 47 a z tohoto spojení se můžeme mnohému naučit. GK 47 se totiž týká ukládání světové karmy do lidské DNA. Popsali jsme, jak akášická knihovna zaznamenává všechny skutky prostřednictvím sedmi jemnohmotných těl a jak se tyto záznamy fyzicky ukládají do DNA. Právě zde, v lidském genetickém kódu, se nachází zranění světa – všechno utrpení spolu s negativními myšlenkami, činy a slovy každého člověka od počátku věků je vetkáno do té části DNA v našem těle, kterou nazýváme nekódující neboli *zbytková* DNA. V závislosti na jedinečném genetickém nastavení našeho tělesného nosiče jsou v naší DNA zdůrazněny určité aspekty kolektivní karmy lidstva, což určuje naši osobní karmu a základní scénář procesů odehrávajících se v našem životě. Toto genetické ukládání má na starosti GK 47. Naproti tomu GK 22 se týká těch aspektů našich jemnohmotných těl, které přežívají smrt.

V tomto bodě je zásadní si uvědomit, že vyšší jemnohmotná těla, o nichž se říká, že *přežívají inkarnaci*, jsou ve skutečnosti aspekty akášického oceánu. Jsou jako paměťové vrstvy, které prostupují jedna do druhé a vrší se směrem vzhůru do stále vyšších frekvencí. Na nejvyšších úrovních se všechny tyto vrstvy rozpouštějí a odhaluje se jediné pole vědomí. Z tohoto důvodu je koncept reinkarnace pouze relativní pravdou. Vztahuje se k tělu, v němž se vědomí shodou okolností nachází. Toto je nutné pochopit, abychom uviděli jeden z hlavních důvodů veškerého lidského utrpení – neschopnost přijmout zodpovědnost za své vlastní myšlenky, pocity a činy. Život nám dává do vínku přesně ty lekce, které jsme schopni zvládnout, a pokud znevažujeme sebe nebo druhé, ve skutečnosti své utrpení v dlouhodobém horizontu ještě prohlubujeme.

BARDO

Mnohá učení dávných kultur se zabývají stavy vědomí, které nastávají během procesu umírání a po něm. Tyto stavy se často nazývají *stavy barda*. Tento proces nám začne být srozumitelný a jasný pouze tehdy, pokud spojíme učení Krista a Buddha. V okamžiku smrti se naše jednotlivá těla od sebe oddělují. Naše fyzické tělo se samozřejmě vrací do země, ale pro astrální a mentální tělo, obsahující všechny emoce a myšlenky z právě uplynulého života, začíná alchymický proces oddělování a pročišťování. Negativní nízkofrekvenční vzorce jsou vyraženy, zatímco vysokofrekvenční vzorce jsou uchovány a přesunuty výše, do kauzálního těla. Vzhledem k tomu, že po smrti již nemáme fyzické tělo, prožitky emocí jsou ve stavech barda po smrti intenzivnější, než si vůbec dokážeme představit. Emoce a myšlenky tu ve skutečnosti nabývají svůj vlastní život a podobu samostatných entit – démonických či andělských – jejichž vibrace způsobují buď intenzivní agónii a hrůzu, nebo intenzivní radost a extázi.

Proces probíhající ve stavu barda představuje čirý akt toho, čemu se v křesťanství říká vykoupení. V jeho rámci se jemnohmotné aspekty naší bytosti setkávají s důsledky našich činů, myšlenek a emocí z doby, kdy jsme žili ve hmotě. Každý aspekt našeho stínového vědomí tu prochází očistou. Intuice lidem umožňuje vybavit si z tohoto procesu dost informací na to, aby je dokázali integrovat do podoby kulturních či náboženských systémů. Většina lidí však dělá zásadní chybu v tom, že si plete pojmy odplaty a vykoupení. Na úrovni stínového vědomí lidé nevidí, jak ve skutečnosti funguje milost, přicházející prostřednictvím Kristova učení o odpuštění. Po životě opravdu pykáme za své hříchy, ale jen proto, abychom začali s čistým štítem, až se naše kauzální tělo bude znovu inkarnovat. A protože ve stavech barda není definován lineární čas, může se nám tam naše peklo opravdu jevit nekonečné, stejně jako naše nebe.

Poučením z našeho utrpení, a to jak ve fyzickém těle, tak i mimo něj, GK 22 našemu kauzálnímu tělu umožňuje, aby se s každou další inkarnací pročišťovalo a projasňovalo. Na úrovni stínu nás tento proces učí přijmout svou porci skupinové karmy a transformovat ji. To je podstatou Kristova vědomí, které je obsaženo v každé lidské bytosti. Opakovaně se nám dostává odpuštění, a čím hlouběji tuto milost přijmeme, tím mocnější pobídkou k dobru se pro nás stává, když se ocitneme ve světě hmoty. Nakonec

se kauzální tělo stává natolik pročištěné, že vyšší vědomí skrze něj proniká do nižších těl – mentálního, astrálního a fyzického – a začíná na ně mít mocný vliv. Naše myšlenky se více obracejí k Bohu, své emoce a touhy obětujeme ve prospěch vyššího záměru a vrstvy, jež obklopují naše fyzické tělo, se zprůsvětňují, až se nakonec rozzáří.

OKAMŽITÁ KARMA

V tomto světle můžeme karmu chápat novým a krásným způsobem. Karma jednotlivce se nepřesouvá do dalších životů, jen se přenáší na lidské společenství. Každý negativní čin je zaznamenán, aby mohl být později zpracován ve stavech barda, a zapisuje se do kolektivní DNA lidstva, kde musí být nakonec odčiněn. Naše karma je tedy na této úrovni společná, neboť lidstvo je ve skutečnosti jedinou entitou. Navzdory některým rozšířeným názorům tedy podmínky našeho fyzického života neodrážejí naše činy z předchozích inkarnací. Míra propustnosti našeho kauzálního těla přitahuje takové podmínky další inkarnace, které jsou třeba pro jeho další vývoj, ať už se nám jeví jako dobré nebo špatné. Kauzální tělo na vyšších úrovních propustnosti na sebe často bere vyšší míru utrpení, protože se prostřednictvím jeho nosičů manifestuje více soucitu. Tento evoluční inkarnační proces se řídí archetypální posloupností nazývanou Devět iniciací, kterou popíšeme na konci této kapitoly.

Ačkoli se karma čistí v posmrtných stavech, může se manifestovat i během jediného života. Zákon příčiny a následku funguje i v hmotném světě. Hmotný svět má však takovou hustotu, že ne vždy zaznamenáme rychlé důsledky svých dobrých nebo špatných činů, myšlenek nebo slov. Doba, v níž žijeme, je koncem jedné velké epochy a v takových časech přirozené zákony často fungují jinak. Celkové kolektivní vědomí lidstva se v akáshickém oceánu shromažďovalo po tisíciletí, a tak ve svém důsledku naprogramovalo způsob, jakým tento oceán funguje. S tím, jak se zrychluje vývoj našeho vědomí, se proměňuje i časový interval fungování zákona božské paměti. Jinými slovy, karma se zrychluje. Brzy dosáhneme bodu evoluce, kdy se vykoupění bude manifestovat i ve hmotném světě. Tím je nadcházející epocha – časem uzdravování posvátného zranění, které je příčinou lidského utrpení.

Tento poslední bod by nám všem měl poskytnout podnět k zamýšlení nad způsobem, jakým nakládáme se svými emocemi a myšlenkami. Brzy nebude nikdo z nás schopen skrývat pravdu o svých činech a pocitech. V nepřilíš vzdálené budoucnosti zajistí stín 22 téměř okamžité působení karmy, kdykoli se někdo zachová nečestně. To zásadně změní způsob, jak se díváme sami na sebe a svět kolem nás. Spravedlnost je vesmírný zákon. Lidé na nižších frekvenčních úrovních si však tento nádherný zákon příliš často vykládají jako odplatu nebo pomstu. Díky působení Milosti nemůže evoluce obrátit svůj tok zpět a hmota nemůže sestoupit na nižší úroveň. Vše záleží na tom, jak jemně jsou naladěny struny naší DNA. Pokud je budeme ladit na nižší frekvence, budeme nejen sami sobě bránit v tom, abychom v životě prožívali radost, ale budeme také zvyšovat zátěž lidské karmy, uložené v naší kolektivní dědičné DNA. Proto je všem lidem dán pocit svobodné vůle, aby mohli zakoušet důsledky svých činů. Klíčovým bodem je však to, že se neučíme skrze odplatu a trest, jak se nás snaží přesvědčit řada náboženství. Učíme se prostřednictvím radosti a naplnění, jež k nám přicházejí díky daru 22 – nádhernému daru Laskavosti.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 22 – SPOŘÁDANOST

Potlačující podoba stínu 22 probouzí naprosto falešný dojem. Takoví lidé se mohou navenek jevit jako velmi vyrovnaní, klidní a spořádaní. Často bývají nesmírně společensky zdatní. V jejich nitru však mnohdy vřou emoce. Mohou v sobě skrývat intenzivní sexuální chtíč a často v sobě živí hlubokou nenávist a odpor. Vhodným archetypickým příkladem takové spořádanosti je viktoriánské období ve Velké Británii, kdy se na povrchu jednalo o všeobecnou kulturu zdvořilosti a sebeovládání, pod nimiž se však ve skutečnosti skrývalo podsvětí potlačených vášní, sexuality a agrese. Všechny represivní stíny mají svůj původ v hluboce zakořeněném strachu. V případě stínu 22 se jedná o strach ze ztráty kontroly. Měli bychom mít na paměti, že žádný ze stínů není sám o sobě špatný. Záleží na tom, jak s ním nakládáme. Jestliže máme potlačující povahu, můžeme ji pozitivně využít k transformaci vnitřní negativity, namísto abychom v sobě dusili emoce tak dlouho, až jednou vybuchnou. Pokud však lidé tohoto typu postrádají ušlechtlejší vlastnosti, může jejich stín skrývat tu nejnásilnější a nejuvýbušnější povahu.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 22 – NEPŘIMĚŘENOST

Reaktivní podoba stínu 22 se projevuje jako nepřiměřené nebo asociální chování. Tito lidé nedokážou kontrolovat své emoční reakce. Jejich činy a chování jsou obvykle destruktivní, zpočátku více pro druhé než pro ně samotné. I ve své stínové podobě má tento archetyp takovou tvořivou sílu, že jeho nositelé dokážou produkovat nádherné umění či hudbu, avšak jejich neschopnost zvládat své vášně a chovat se k druhým s úctou vede velmi často k tomu, že jejich osobní život končí v troskách. Tito lidé postrádají především schopnost naslouchat – sobě i druhým. A tak jsou i v případě, že mají dobré úmysly, odsouzeni k tomu, že věci špatně načasují nebo jim nebude správně porozuměno.

DAR 22 LASKAVOST

MLÉKO LIDSKÉ LASKAVOSTI

Dar 22 je darem Laskavosti. Je to vzácná a krásná vlastnost, která má hluboký vliv na všechny, jichž se dotkne. Laskavost znamená, že při všem, co v životě děláme, bereme ohled na pocity ostatních. Je to jeden z velkých společenských darů, a pokud je součástí našeho hologenetického profilu, pak je náš život nasměrován k pozitivnímu ovlivňování lidských emocí. Ale i v případě, že není primární součástí našeho profilu, má obrovskou schopnost zcela změnit jak náš vlastní život, tak životy lidí v našem okolí. Podstatou daru 22 není pouhá schopnost rozproudit u druhých emoce, nýbrž umění dotknout se jejich srdce a dokonce i duše. Laskavost znamená, že jednáme vždy vlídně a ohleduplně.

Stejně jako stín Znevážení má i dar Laskavost nesmírně mocný vliv na okolí. Zatímco stín 22 může v druhých vyvolat pocity znevážení a rozrušení, dar Laskavost jim může pomoci osvobodit se od negativních emocí. V jádru tohoto daru je obsažena hluboká vlídnost, která má schopnost pozvedat druhé za hranice jejich běžného vědomí a probouzet v nich lásku, smích nebo pláč. Proto mnozí lidé s tímto darem zaujímají v životě role výtvarníků, hudebníků či zpěváků, neboť takto mohou působit na druhé prostřednictvím svého přirozeného společenského šarmu. Jak jsme viděli u stínu, lidé na nižších úrovních GK 22 nepřijímají zodpovědnost za to, co říkají nebo dělají. Na úrovni daru začínáme vidět, že vše je navzájem propojeno – všechny věci a všichni lidé. V hloubi naší duše klíčí jistota, že nám všem je nasloucháno, a že pokud se k někomu zachováme nespravedlivě, vrátí se nám to. To pak následně vede k tomu, že lidé v našem okolí mají pocit, že jim pozorně nasloucháme a rozumíme jim.

Toto hluboké pochopení karmy znamená, že značná část naší životní práce bude probíhat ve sféře vztahů a emocí. Na úrovni daru 22 se učíme mírnit vlastní emoce a bezpečně je projevovat, aniž bychom byli neuctiví vůči druhým nebo sobě. S darem Laskavosti začínáme rozpouštět karmu vlastní i zděděnou od našich předků. Je to velký úkol, který znamená, že i když máme velmi náročné vztahy, vždy si vůči druhým udržujeme frekvenci úcty. Dar 22 rovněž zajišťuje rovnováhu mezi úctou k ostatním a zdravou dávkou úcty vůči sobě a nedovoluje nám stát se obětí emocí někoho jiného. Tato jemná rovnováha mezi službou a sebeláskou z nás dělá člověka, který do hloubky chápe sílu emocionálního utrpení. Proto u nás budou ostatní hledat radu a vedení.

Dar Laskavost by se také mohl nazývat dar duše. Jedná se o schopnost žít naplno a nezadržovat žádné pocity a zároveň mít hluboký respekt vůči pocitům ostatních. Poštěstí-li se nám napojit se na vyšší frekvence daru 22, může se náš život naplnit uměním, hudbou, romantickou láskou, hlubokými vztahy a okouzlením. Esencí tohoto daru je však především žít život z místa, které je sídlem hluboké lásky a duše.

VENUŠINA SEKVENCE – PŘÍMÁ TRANSMISE LASKAVOSTI

V roce 2004, během vzácného přechodu planety Venuše před Sluncem, přišlo na svět významné poznání. Nazývá se Venušina sekvence a jedná se o kombinaci genových klíčů a astrologických údajů, umožňující určení přesných karmických vzorců, které na sebe jedinec bere během každé inkarnace. Venušina sekvence zobrazuje karmu jako genetickou posloupnost, kterou procházíme během našeho života. Na naší schopnosti přijmout tuto karmu s laskavostí závisí rychlost a snadnost naší transcendence

utrpení. Navíc se s tím, jak se odvíjí poslušnost naší karmy a jak prochází transmutací, odhalují vyšší frekvence, umožňující rozšiřovat naše vědomí a dosahovat vyšších stavů.

Venušina sekvence představuje úžasné učení o lidském utrpení, neboť nám ukazuje přesný způsob, jak každý člověk nese svůj díl světové karmy neboli *posvátného zranění*, jež mu bylo geneticky vtištěno v okamžiku jeho početí. Objasnění Venušiny sekvence nám ukáže vnitřní cestu probuzení, vedoucí za hranice našeho utrpení. Vrcholem této cesty je, že v sobě odhalíme jedno ze šesti esenciálních lidských zranění a otevřeme se mu.

Šest esenciálních zranění lidstva

1. Potlačování
2. Popírání
3. Stud
4. Odmítnutí
5. Vina
6. Oddělenost

Těchto šest vzorců je v podobě individuální sekvence součástí naší DNA. Získáme-li přístup ke své sekvenci, konečně porozumíme základnímu scénáři svého životního procesu, zejména pokud jde o vztahy, v nichž se karma odehrává především. Zranění samo je přímo spojeno se třemi nižšími těly – fyzickým, emocionálním a mentálním. Avšak tytéž vzorce, které lidem způsobují tolik bolesti, mohou vést přímo k osvobození prostřednictvím tří vyšších těl. Klíčem je jejich jasné mentální pochopení a spuštění jemného emočního procesu sebeodpuštění. Jedná se zde jak o proces evoluce (popsaný více do hloubky u GK 55), tak o proces involuce, v jehož průběhu jsou vyšší frekvence v naší DNA aktivovány působením Milosti. Zásadní poselství Venušiny sekvence však spočívá v tom, ukázat jinému člověku prostřednictvím vztahu, jak převzít zodpovědnost za své vlastní pocity, místo aby je promítal na druhé. Tato schopnost, která je esencí daru Laskavosti, připravuje lidstvo na velký skok do daru 55 – Svobody.

SIDDHI 22 MILOST

SEDM POSVÁTNÝCH PEČETÍ A BIOLOGICKÁ APOKALYPSA

Zjevení svatého Jana obsahuje známý popis apokalypsy, takzvaného *Soudného dne*, kdy bude veškerá světová karma konečně vykoupena a lidské utrpení skončí. Navzdory tisíciletím nepochopení ze strany náboženství obsahuje Zjevení svatého Jana některá z největších iniciačních tajemství, jaká kdy byla zapsána. Jedno z těchto tajných učení se nazývá Sedm posvátných pečeti. Svatý Jan předkládá alegorický popis postupného procesu otevírání každé pečeti určitým andělem a následné odvíjení sedmi stadií apokalypsy. Teprve po otevření sedmé pečeti bude zlo poraženo a lidstvo vystoupí na vyšší úroveň.

Dešifrujeme-li tuto alegorii, uvidíme, že každá ze sedmi pečeti spolu s příslušným andělem reprezentuje vyslance Milosti – involuční duchovní sílu či *siddhi* sestupující z vyšších úrovní a přímo ovlivňující lidskou DNA. Apokalypsa je ve skutečnosti biologický jev – v našich genech se připravuje Soudný den v podobě zrodu nové formy člověka jako biologického druhu. Matrice šedesáti čtyř genových klíčů obsahuje šest genových klíčů, které přímo odrážejí involuční sílu Milosti, přičemž tím sedmým je samotné siddhi 22 zvané Milost:

Sedm posvátných pečeti a s nimi spojená siddhi

- První pečeť – siddhi 40 Boží vůle
- Druhá pečeť – siddhi 17 Vševědoucnost
- Třetí pečeť – siddhi 25 Vsezahrnující láska
- Čtvrtá pečeť – siddhi 43 Zjevení
- Pátá pečeť – siddhi 4 Odpuštění
- Šestá pečeť – siddhi 63 Pravda
- Sedmá pečeť – siddhi 22 Milost

Siddhi 22 Milost vždy působí prostřednictvím polí těchto šesti siddhi či božských aspektů. Každá z těchto sedmi pečeti je tedy božským kódem, seslaným sem z vyšších sfér vědomí, aby uzdravoval nějaký specifický aspekt posvátného zranění. Stejně jako existuje šest aspektů posvátného zranění, existuje také šest božských aspektů určených k uzdravení těchto zranění. Jak uvidíme dále, k tomuto procesu dochází jak individuálně, tak kolektivně.

OTEVÍRÁNÍ PRVNÍ PEČETI – BOŽÍ VŮLE

První pečeť otevírá siddhi 40 zvané Boží vůle, které léčí lidské potlačování. Potlačování je primárním zraněním lidstva, neboť se vztahuje k úložišti karmy v DNA fyzického těla. Kvůli mnoha vrstvám karmy v naší DNA zůstávají vyšší jemnohmotná těla našemu vědomí skryta. Karma je hluboké fyzické napětí, projevující se v podobě strachu, a je obsažena v každé buňce našeho těla. Tato karma může projít transmutací pouze díky milosti Siddhi 40. Siddhi 40 zastupuje Boží vůli, která je jedinou silou dostatečně mocnou na to, aby všechny vrstvy napětí transformovala. Boží vůle vlastně znamená naprosté uvolnění napětí, takže s tím, jak se tato pečeť v celém lidstvu otevírá, fyzické tělo konečně spěje k úplnému uvolnění. S postupným uvolňováním do stále hlubších stavů se mohou plně projevit vyšší jemnohmotná těla. Nakonec se naše tělo stane naprosto uvolněným nástrojem Boží vůle. Jelikož tato pečeť uvolňuje hlubinné napětí z fyzického těla, nakonec na kolektivní úrovni z naší planety vymýtí všechny nemoci.

OTEVÍRÁNÍ DRUHÉ PEČETI – VŠEVĚDOUCNOST

Druhou pečeť otevírá siddhi 17 zvané Vševědoucnost; zranění, na které se zaměřuje, je popírání. Popírání je vnějším projevem strachu, podobně jako hněv a agrese. Pokud je naším ústředním zraněním popírání, pak nejsme schopni vidět své negativní chování a převzít za ně zodpovědnost. Čím více se nám někdo snaží ukázat naše popírání, tím více v nás popírání sílí. V lidstvu se toto zranění projevuje prostřednictvím fundamentalismu, násilí a sexuality. Jediná síla, která může popírání překonat, je Vševědoucnost. Dochází k tomu tehdy, když se naše vidění třeba jen na zlomek vteřiny otevře a naše vyšší těla doslova nahlížejí dolů do našeho mentálního a astrálního těla. Pocit, že do nás něco *skrz naskrz vidí*, nám přináší hluboký šok a po tomto zážitku nastává obvykle úplné a trvalé znovuzrození. Jakmile svoje popírání *uvidíme*, přestává být popíráním. Prostřednictvím otevírání této druhé pečeti mají určití lidé prožitky náhlého obrácení k Bohu či povolání k vyšším úkolům. Na kolektivní úrovni tato pečeť přinese velké léčení lidské sexuality a nakonec povede k vyhasnutí násilí.

OTEVÍRÁNÍ TŘETÍ PEČETI – VŠEZAHRNUJÍCÍ LÁSKA

Třetí pečeť otevírá siddhi 25 zvané Vsezahrnující láska. Tato podoba boží milosti patří k oněm vsutku všudypřítomným. Jakmile sestoupí do lidského světa, spouští obrovskou vlnu osvobození, která se šíří od člověka k člověku jako pozitivní virová nákaza. Tato pečeť léčí lidské zranění studu. Stud vzniká z hlubokého pocitu bezcennosti. Právě na něm stojí celý svět hierarchie a soupeření. S příchodem siddhi Vsezahrnující lásky ustupuje naše puzení unikat před svým studem prostřednictvím sobectví a hrabivosti a otevírá se prostor pocitům velké radosti a sebelásky. Tato sebeláska nevede k soupeření, nýbrž naopak k altruismu a filantropii. Stud je posedlý skrýváním, ale Vsezahrnující láska nám ukazuje, že ať už se skryjeme kdekoli, vždy tam bude láska. Prostřednictvím otevírání třetí pečeti si konečně začínáme užívat život takový, jaký je, a přestáváme se honit za nějakou *ideální* budoucností. Až lidstvo zažije toto otevření, povede to k naprostému průlomu ve způsobu, jakým užíváme peníze, a k úplnému konci lidské chamtivosti.

OTEVÍRÁNÍ ČTVRTÉ PEČETI – ZJEVENÍ

Čtvrtou pečeť otevírá siddhi 43 zvané Zjevení, jehož symbolem je sestoupení holubice míru. Zjevení léčí zranění odmítnutí, které lidem brání v tom, aby si navzájem plně otevřeli svá srdce. Zjevení je v podstatě zážitek, který námi zacloumá a při němž tři vyšší těla (symbolizovaná v křesťanském Zjevení Páně dary Tří králů) explodují do nižších těl a otevírají srdce zevnitř. Až se tato pečeť otevře, začne se hroutit množství oddělujících zdí, které lidé vystavěli – naše státy, hranice, armády a všechny aspekty, jejichž účelem je snaha

bránit se jeden před druhým. Na individuální úrovni pro nás čtvrtá pečeť otevírá možnost vést život plný romantického kouzla, v němž nepotřebujeme nic před nikým skrývat a nosíme své srdce na dlani. Až lidé překonají strach z vnějšího odmítnutí, stanou se svou vlídností, otevřeností a upřímností pravými vyslanci Milosti. Na kolektivní úrovni tato pečeť otevírá srdeční centrum lidstva a projevuje se jako laskavost. Toto siddhi přinese ukončení světové chudoby.

OTEVÍRÁNÍ PÁTÉ PEČETI – ODPUŠTĚNÍ

Pátá pečeť se otevírá prostřednictvím siddhi 4 zvaného Odpuštění. Jakožto jedno z významných involučních siddhi Milostí má odpuštění speciální účel – propracovat si cestu zpět do kolektivní DNA lidstva a uvolnit množství karmických bloků, které zamořují různé genofondy. Pátá pečeť je specificky zacílená na léčení vzorců nevědomé viny, na jejichž základě se tvoří karma. Vina je jistý druh karmického dluhu, který existuje mezi dvěma osobami, či dokonce mezi dvěma rasami. Až si síla odpuštění prorazí cestu do lidského genomu, bude konečně sňato velké množství rodových prokletí. Tato pečeť má především schopnost vytvořit světový mír, neboť jejím prostřednictvím si jednotlivci i celé národy navzájem odpustí své karmické dluhy. Milost přicházející s odpuštěním má bezprecedentní sílu a přináší lidstvu zpět pocit skutečné spravedlnosti. Odpuštění je přímou manifestací pátého, buddhického těla, které má schopnost doslova vypálit karmu z naší DNA. Na kolektivní úrovni přinese vymazání veškeré této světové karmy konec války.

OTEVÍRÁNÍ ŠESTÉ PEČETI – PRAVDA

Coby konečné stadium této sekvence (sedmé je oslavný dovětek) přináší šestá pečeť ránu z milosti, neboť léčí ústřední lidské zranění, zranění oddělenosti. Pro většinu z nás zůstávají totiž vyšší reality naší pravé přirozenosti skryty; po většinu našich životů se v podstatě nacházíme v oddělenosti od božství. Protože tuto oddělenost intenzivně pocítíme, neustále hledáme naplnění ve vnějším světě. Je ironií, že právě toto hledání nám brání zažívat svou pravou přirozenost, jež se nachází hluboko uvnitř našeho utrpení. Otevření šesté pečeti umožňuje siddhi 63 zvané Pravda. Pravda je to, čím se stáváme, nikoli něco, co bychom našli *tam venku*. Otevřením této pečeti dospěje každý jednotlivec k poznání své pravé přirozenosti, která je aspektem jediného nezměrného vědomí. Absolutní pravda je kolektivní jev, který jednou bude plně vtělen, a celé lidstvo spontánně rozpozná sebe sama jako jediný božský organismus. Teprve tehdy, v tom úžasném okamžiku, bude ukončeno veškeré lidské hledání a snažení. Siddhi 63 tedy svou přímou realizací a rozsáhlým vtělením přinese drtivý konec největšímu lidskému prokletí – lhostejnosti.

OTEVÍRÁNÍ SEDMÉ PEČETI – MILOST

V knize Zjevení je otevírání sedmi pečeti obklopeno vrstvami bohaté apokalyptické obrazotvornosti. Pokud nejsme dobře obeznámeni s alchymickou symbolikou, bude pro nás složité proniknout k pravému významu této nádherné prorocké transmisy. Mezi otevíráním prvních šesti pečeti a otevíráním sedmé pečeti existuje navíc jasný předěl. Je mu přítomno sedm andělů a sedm pozounů ohlašuje Poslední soud lidstva. Sedmá pečeť je duchem samotné Milosti (reprezentované siddhi 22) a Milost sestupuje pouze po velké transmuci. Je jako duha, která se objevuje po velké bouři, a přináší úplnou Transfiguraci (siddhi 47). Na individuální úrovni představuje sedmá pečeť konečné vstřebání všech předchozích šesti úrovní lidské aury do monadického těla, do prvotní esence. Na této úrovni je potřeba zřít se i záplav hlubokých pravd a vysokých frekvencí átmického těla a odevzdat je prázdnotě toho, co mystikové nazývají *sedmé nebe*.

Knihu Genesis nám říká, že Bůh během sedmého dne stvoření odpočíval, a vzorec sedmi úrovní se odráží u mnoha kulturních tradic. V hinduistickém systému znamená otevírání sedmé čakry nazývané *sabashara*, že božská podstata se konečně může znovu sjednotit s hmotnou úrovní. Svatý Jan tuto událost popisuje jako příchod *nového nebe a nové země*. Až sedmá monadická úroveň absorbuje poslední pozůstatky naší oddělenosti, všechny nižší úrovně a jejich frekvence se rozloží a budou reintegrovány do pravé monadické esence. To je význam zvuku sedmi pozounů, které představují sedm frekvenčních úrovní lidské aury. Na kolektivní úrovni pak otevírání sedmé pečeti odpovídá příchodu konečné éry lidstva a návratu lidské rasy do jejího původního *rajského* stavu. Je to velká fanfára, ohlašující vykoupění všech bytostí.

VÝZNAM DUCHOVNÍ INICIACE

Poslední aspekt transmisy GK 22 představuje příběh o individuální lidské duši. Všechny lidské příběhy přehrávají stejný mytický proces nebo děj, i když v nekonečně různorodých a jedinečných podobách. Jak se náš inkarnační proces stále dokola opakuje v nových a odlišných formách, přičemž každá aktivuje v lidské DNA během každého života různé důsledky, náš velký transgenerační příběh se prohlubuje. Stejně jako je tomu u všech velkých dramát, i my tkáme z bohatého tkaniva svých zkušeností multidimenzionální tapisérii různých barev, tónů a odstínů. V průběhu každého inkarnačního příběhu vyvstává jedna neměnná otázka, která nás stále vrací zpět – otázka našeho utrpení. To, co charakterizuje jednotlivé etapy naší cesty v čase a prostoru, je náš měnící se vztah k této otázce. Na cestě existuje devět hlavních ukazatelů, zvaných *Devět portálů planetární iniciace*.

Pro člověka může znamenat duchovní iniciace neboli zasvěcení mnoho různých věcí. Slovo *iniciace* může evokovat nejrůznější mystické obřady, kterých jsme byli svědky nebo jsme o nich slyšeli. V kmenových společenstvích je iniciace vnímána jako rituál, zkouška, kterou musí zejména mladí muži vykonat na prahu určitého věku před vstupem do plné dospělosti. Dávná učení nebo kultury mají systémy iniciace prováděné formou důmyslných rituálů v určitých fázích života uchazeče. Ve skutečnosti je však duchovní zasvěcení přirozený organický proces, který nastává v určitém bodě života u všech lidí. V podstatě se iniciace vztahuje k přirozeně se rozvíjejícím fázím veškerého duchovního probuzení. Iniciace se nám děje bez ohledu na to, co ve svém životě děláme, a jakmile jednou doopravdy začne – když projdeme první iniciací – je to nezvratný a nevyhnutelný proces.

DEVĚT PORTÁLŮ PLANETÁRNÍ INICIACE

Devět portálů planetární iniciace je syntézou iniciačních rituálů mnoha různých kultur a tradic. Zde je seznam devíti stupňů a jejich stručné charakteristiky.

1. Narození
2. Křest
3. Birmování
4. Manželství
5. Zvěstování
6. Přijímání
7. Vysvěcení
8. Posvěcení
9. Glorifikace

PRVNÍ INICIACE – NAROZENÍ

První iniciace označuje samotný začátek naší cesty k transcendenci a osvícení na jejím konci. Toto zasvěcení může proběhnout, téměř aniž bychom zaznamenali, že se v našem vědomí něco událo. V životě každé duše přijde doba, kdy musí překonat své základní živočišné naprogramování k přežití. První etapa překročení tohoto prahu se týká vývoje mentálního těla. V raném stadiu našeho vývoje jsme prostě zaplaveni touhami astrálního těla, jež zůstávají v centru pozornosti celé naší bytosti. Ta má nejprve pouze zájem o přežití. Když zvládne fázi přežití, je jejím hlavním zájmem potěšení. Po celé životy se všemožnými způsoby snaží zakoušet potěšení. Duše se usilovně snaží definovat, co je potěšení nebo štěstí a jak ho získat. Avšak kromě prchavých záblesků štěstí se duši nedaří dosáhnout prostřednictvím vnějších smyslů skutečného naplnění, a tak postupně obrací svoji pozornost na to, co reálně získat lze – na utrpení.

Při vhledu do povahy utrpení se mentální tělo musí nejdříve odpojit od astrálního těla, což znamená, že duše musí poprvé nahlédnout svou vlastní podstatu. Toto obrácení dovnitř znamená obrovský posun v životě duše, protože při pohledu na svou vlastní přirozenost musí vzít také v úvahu pocity a myšlenky druhých. V tom nejhlubším smyslu je první iniciace přerodem sebestřednosti ve službu v jejím nejširším významu. Poznávacím znakem je schopnost a ochota jedince přijmout odpovědnost za vlastní jednání. Je to zrození skutečné morálky – ne ve smyslu dodržování vnějších kodexů nebo nařízení, ale přirozeného

lidského ducha vstřícností a neubližování. Po první iniciaci duše zjistí, že větší radost plyne z dávání než z brání, a tento poznatek se stane základem vyššího života.

Ve světě kolem nás dnes prošlo první iniciací mnoho lidí. Tyto lidi nespojuje žádný soubor náboženských vyznání nebo jakákoli společná mise, pouze jejich přání zanechat svět lepším místem pro budoucí generace. Mohou být duchovně založení i ateisté, mohou to být zastánci nějaké názorové platformy či dokonce dogmatici, ale nedokážou zůstat lhostejní k vlastnímu nebo cizímu utrpení; v tom spočívá jejich síla i jejich hodnota.

DRUHÁ INICIACE – KŘEST

Druhá iniciace se od první zásadně liší. Zatímco první iniciace má podobu dlouhodobého rozvíjení elementární lidské dobroty, druhá iniciace přichází jako překvapení. U druhé iniciace sestoupí duch Milosti vrstvami nebo těly formy a poskytne příjemci okamžik vyššího kontaktu. Křest je náhlé ponoření do vyšších frekvencí svých vyšších těl, a proto je pro nás vždy šokem. Stejně jako u každého šoku, i zde trvá dlouho, než se vyrovnáme s tím, co se nám přihodilo. Doba trvání této zkušenosti se u různých lidí značně liší a po odeznění vyšších frekvencí se musí nižší těla vyrovnat s úkolem přizpůsobit se přílivu nových frekvencí.

Během období změny nastavení se může v člověku odehrávat mnoho věcí. Stávající mentální rámec se snaží zasadit nové zkušenosti do svého starého paradigmatu nebo do paradigmatu uznávaného společnosti. Mnoho lidí zažívá druhou iniciaci jako vyšší povolání k příklonu k některému ze známých náboženství. Jiní se s touto zkušeností nedokážou vyrovnat a mohou dokonce dospět až k mentálnímu či nervovému zhroucení. Další obvyklou reakcí je dlouhotrvající deprese a touha vrátit se do stavu vysoké frekvence. A někteří se mohou dokonce snažit tuto zkušenost popřít a úplně ji vymazat ze své paměti. Křest může být velmi náročnou zkouškou, protože nás nějakým způsobem odliší od zbytku společnosti. Je to v jistém smyslu druh očistce, protože jsme ochutnali vyšší život a nikdy už na něj nemůžeme úplně zapomenout.

Pokud jsme schopni zvládnout frekvence vyšších těl a zahrnout novou zkušenost bez problémů do svého života, bude nás Milost pravidelně znovu navštěvovat a křtem nás zasvěcovat do vyšších frekvencí kauzálního těla. Druhá iniciace je nepřetržitě zasvěcování do vyšší reality, a čím ochotněji tuto zkušenost přijmeme a zpracujeme, tím více energie je nám k dispozici. Nesmíme zapomínat, že těla nad kauzálním tělem tvoří naše vyšší já. Vědí přesně, jak a kdy povolit, aby vyšší frekvence sestoupily dolů do nižších schránek. Období po druhé iniciaci může trvat mnoho životů, aby kauzální tělo stačilo získat pevnější půdu pod nohama v astrálním a mentálním těle – v oblasti sexu a intelektu. Křest je tedy iniciací, jejímž účelem je pročištění, během něž se naše nižší esence postupně zjemňují, aby byly schopné trvale udržet vyšší vibrace.

TŘETÍ INICIACE – BÍŘMOVÁNÍ

V některých tradicích je třetí iniciace vnímána jako první skutečné zasvěcení, protože teprve s příchodem Bířmování (další význam slova *confirmation* je stvrzení, *pozn. překl.*) se člověk utvrzuje ve svém záměru hledání Boha. Bířmování je dalším darem Milosti, dá se říci odměnou pro příjemce. Z názvu iniciací je patrné, že jsou převzaty z křesťanské tradice. Jejich tajemství lze ještě hlouběji pochopit pomocí původní dispozice křesťanského kostela. Narození představuje vstup do kostela, těla vyššího ducha. Křest je vždy prováděn ve křtelnici, která se obvykle nachází v zadní části kostela, mezi vchodem a kongregací, a představuje uvedení dítěte za člena církve. Při křesťanském bířmování je mladý člověk oficiálně přijat jako člen kongregace, jejíž arénou je hlavní loď kostela. Bířmování umožňuje mladému členu sboru poprvé pocítit chuť mnohem vyššího zasvěcení – Svatého přijímání.

Ze seznamu devíti iniciací je patrné, že jsou rozděleny do trojic. To souvisí s jedním z velkých mystérií zasvěcení, jež se týká hluboké souvislosti se svatou Trojicí. V každé ze tří úrovní vstupuje hledající do hlubšího spojení s trojnou povahou trojice. A tak hledající pozná při třetí iniciaci příchut' šesté iniciace a matně zaznamená i ozvěnu deváté iniciace. Tak je to s každou z ostatních úrovní.

Bířmování je už poměrně vysokovibrační iniciace. Vyznačuje se dosažením stabilní frekvence, ve které bylo naše odhodlání podrobena zkoušce a shledáno jako dostatečně silné a naše nižší přirozenost prokázala, že je schopna určité míry sebeobětování. Mystérium sebeoběti je na této úrovni chápáno jako nejhlubší jádro této iniciace. Zde už s jistotou chápeme svůj konečný cíl, jímž je obětování naší nižší přirozenosti té vyšší. Po třetí iniciaci již není možné opustit cestu iniciace, i když z ní člověk občas ještě odbočuje. Na této úrovni frekvencí si zvykáme na pravidelnější období kontaktu s vyššími těly. Cesta mezi kauzálním a mentálním tělem je dobře vyšlapaná, což znamená, že se můžeme upřímně mýlnou prosbou dovolávat Milosti.

ČTVRTÁ INICIACE – MANŽELSTVÍ

Čtvrtá iniciace představuje vyšší oktávu první iniciace narození. Manželství je zrodem do vyšší dimenze. Jedná se o spontánní vnitřní závazek, který výrazně rozšiřuje cestu uvědomění v nitru naší bytosti. Iniciace manželství je naším prvním krokem do kolektivního způsobu života. V křesťanské mystické tradici představuje svátost manželství sňatek hledajícího s Kristem – velmi hlubokou úroveň oddanosti, která vedla k počátkům klášterního života. Moderní kulturní instituce manželství stále obsahuje mnoho skrytých iniciačních rituálů, symbolizujících tento vysoký stupeň vědomí. Předním symbolem manželství je snubní prsten – symbol posvátného svazku a božské dokonalosti.

Čtvrtá iniciace ohlašuje začátek vyššího života, ve kterém je prvotním záměrem plná inkarnace kauzálního těla na fyzickou rovinu. To znamená, že naše životní práce je nyní nabídnuta službě celku a není zde žádný rozdíl mezi prací a uctíváním Boha. Dobře známý svatební slib *dokud nás smrt nerozdělí* se nyní stává i životní realitou a tím jediným opravdovým milým je vyšší já našeho božského vědomí. Navenek se toto období našeho životního příběhu obvykle vyznačuje oddanou službou lidstvu, ve které nám jde především o zlepšení životních podmínek těch, kteří nemají tolik štěstí jako my. Připomeňme si, že kauzální tělo je tělo našich trvalých ctností, celkový souhrn všeho, co je v nás dobré. Po čtvrté iniciaci vnáší kauzální tělo do naší nižší přirozenosti stále více řádu. Naše sexuální energie je směřována především k tvůrčí práci vyššího charakteru. Stejně jako je fyzické manželství předzvěstí vzniku fyzické rodiny, tak vede toto vyšší manželství k obrovskému nárůstu kreativity, která může zasáhnout a probudit mnoho dalších lidí.

Je zajímavé si uvědomit, že velkými zasvěceními neprocházejí pouze jedinci, ale celý lidský druh. Lidstvo prochází čtvrtou iniciací už několik posledních staletí. Naše manželství výrazně zlepšilo stav světa, v němž žijeme. Stálý růst globálního uvědomění přebíjí individuální nenasytost. Vzestup demokracie a sociální spravedlnosti změnil tvář naší planety. Lidské dobro nás postupně posunuje kupředu, i když novinové titulky tomu příliš často nenasvědčují. Ale chceme-li pochopit iniciaci, musíme číst mezi řádky a cítit pravdu svým srdcem stejně silně, jako ji vnímáme svou myslí. Jako druh jsme nyní blíže ideálu kolektivní spolupráce coby jeden sjednocený organismus, než jsme byli kdy předtím.

Manželství má mnoho skrytých významů. Může odkazovat na sňatek protikladů – Východu a Západu, vědy a náboženství, mužského a ženského aspektu. Uvnitř naší DNA se týká intenzivního období fúze, ve kterém je mnoho protikladů našeho bytí mysticky sloučeno do větší harmonie než kdy předtím. V našem podobenství kostela to je, jako když vystoupíme z kongregace a kráčíme společně se svým snoubencem k hlavnímu oltáři. V posvátném geometrickém uspořádání kostela je to reprezentováno *křížením* lodí a velkými bočními okny chrámové lodí – otevřenou náručí kostela, nacházející se mezi kongregací a kněžištěm. Je to místo expanze, kde se tělo kostela otevírá na obě strany jako dvě roztažená křídla. Přesně to označuje čtvrtá iniciace – čas, kdy otevíráme své srdce světu a roztahujeme svá křídla ve větru svatého ducha Milosti.

PÁTÁ INICIACE – ZVĚSTOVÁNÍ

Pátá iniciace vyplývá přirozeně ze čtvrté iniciace a na této úrovni rozšířeného vědomí často následuje jedna iniciace za druhou v poměrně rychlém sledu, to znamená v rámci jednoho života. Teď když jsme v manželském svazku se svým vyšším vědomím, je dalším krokem těhotenství. Zvěstování je mystické oznámení nadcházejícího narození Krista. Hodně symboliky okolo páté iniciace je ženského původu,

Jelikož plyne ze třetího aspektu svaté Trojice – Matky Boží. Na nižších rovinách nachází ženství svůj výraz v astrální rovině, oblasti tužeb a emocí. Na vyšší úrovni se tato rovina vztahuje k pátému neboli buddhickému tělu. Při páté iniciaci začíná do nižší astrální přirozenosti pronikat z buddhického těla nádherné vyzářování a jemné proudy. Jedná se o hluboce tantrický jev, při kterém dochází k sublimaci naší sexuality do čisté duchovní podstaty.

Zvěstování je chemický jev, který zaplaví celou naši bytost. Stejně jako je žena v průběhu těhotenství zaplavena hormony, i my si uvědomujeme, že se naše tělo čistí a uklízí při přípravě na velkou vnitřní událost – narození Kristova vědomí. V analogii kostela tato iniciace souvisí s pozicí kůru nad oltářem, z něž zaznívají hlasy čistého uctívání božství. Spojení mezi hrdelním a sexuální centrem se během této iniciace stává zřejmým. Když někdo spontánně vstoupí do vyššího extatického stavu, který se zdá být trvalý, dá se téměř s jistotou předpokládat, že vstoupil do pátého portálu – Zvěstování. Mnoho různých mystických tradic hovoří o tomto magickém období vyššího těhotenství, ve kterém se vyvíjí nesmrtelný plod uvnitř našeho centra solar plexu. Patří to k těm nejúžasnějším mystériím stvoření.

Co se týče iniciace celého druhu, lidstvo dnes stojí na prahu páté iniciace. Dokonce se šeptá o příchodu nové formy člověka na svět. Málokdo si ale uvědomuje, že tato forma se vyvíjí v samotné naší DNA. Časový obzor iniciace druhu se samozřejmě podstatně liší od iniciace jednotlivce. Lidstvu může trvat stovky let, než se Zvěstování uskuteční. Chystáme se vstoupit do období velkého pročištění, ve kterém bude ve světě velmi aktivně působit ženský duch Milosti. Avšak jako druh jsme již byli oplodněni a nacházíme se v první fázi těhotenství. Stejně jako u těla ženy to trvá několik týdnů až měsíců, než se změny projeví navenek, tak si ani lidstvo nebude ještě po značnou dobu vědomo Velké změny, která se v něm odehrává. Pouze ti, kteří jsou citliví na jemnější spodní proudy pod světem hmoty, zaznamenají první známky nového člověka, který teď počal své těhotenství.

ŠESTÁ INICIACE – PŘIJÍMÁNÍ

Šestá iniciace je největší zážitek, jaký může člověka potkat. Představuje vyvrcholení našeho lidského vývoje a konec naší evoluce na Zemi. Tajemství svatého přijímání je tajemstvím sebeobětování. Je to plné probuzení Kristova vědomí v lidské schránce, které vyžaduje smrt toho, co se identifikuje s principy formy. O této fázi se často hovoří jako o osvícení. Světlo, obsažené v tomto pojmu (angl. *light* – světlo, *enlightenment* – osvícení, *pozn. překl.*) je čisté světlo šestého těla – átmického těla, které se rodí z buddhického těla a prosvětluje tři spodní těla. Tím způsobí, že kauzální tělo se rozpustí, a tak přeruší spojení nebo most mezi nižšími a vyššími světy. V mystickém pojetí se jedná o rozpuštění duše – aspektu lidského vědomí, který je neustále vtahován do inkarnací. Proto se říká, že v okamžiku osvícení se již nemůže vědomí vtělit a navždy odchází z kola *samsáry* neboli iluze.

Iniciace Přijímání také sdílí svůj název se siddhi 45, které popisuje velké tajemství přijímání svátosti. (Název této iniciace *Communion* je u názvu siddhi 45 přeložen jako Sdílení, *pozn. překl.*) Přijímání zahrnuje přímé vstřebávání božského vědomí u oltáře. Vstupem do tohoto frekvenčního pole překonáváme všechny pocity oddělenosti od ostatních. To symbolizuje Kristova krev. Dochází ke konečnému rozpuštění karmických zbytků v DNA. Aby do nás mohla Kristova milost vstoupit, musíme být ochotni podstoupit nejvyšší obět – vzdát se svých nižších těl a jejich tužeb, pocitů, vzpomínek, snů a znalostí a odevzdat se větší bytosti, která v nás po celou dobu čekala. Vstup do této velké iniciace znamená zemřít a narodit se do druhého aspektu svaté Trojice – Krista.

VYŠŠÍ EVOLUCE A SEDMÁ, OSMÁ A DEVÁTÁ INICIACE

Zbývající tři iniciace jsou součástí toho, co se nazývá *vyšší evolucí*, která leží až za hranicemi lidství a našeho lidského příběhu. Proto je tak obtížné je popsat slovy. Kromě toho je obklopují určité závazné přísahy, které lidí chrání před jejich nebezpečnými frekvencemi. Tyto frekvence jsou přenosné jen prostřednictvím zvuku nebo přímou transmisí v tichu. Přesto jsme o vyšší evoluci vždy věděli a v celé lidské kultuře lze nalézt zlomky pravdy o ní. V křesťanské církvi představují vyšší evoluci kněží a jejich hierarchie.

Sedmá iniciace Vysvěcení (angl. *ordination*, *pozn. překl.*) má hodně co do činění s pojmem *koordinace*. Tyto bytosti ukazují lidstvu konkrétní nové směry a jejich prostřednictvím jsou zjevována vyšší tajemství

iniciace. Přítomnost těchto bytostí na světě vždy předznamenává velký posun ve vědomí celé planety. Zajímavé je, že na Zemi je přítomno v každém daném okamžiku vždy pět avatarů. Tvoří jedolité silové pole, které udržuje rovnováhu lidstva ve směru evoluce, nikoli zkázy.

Osmá iniciace Posvěcení je na naší planetě velmi vzácnou událostí. Iniciace na této úrovni jsou už mimo lidské chápání, protože se jedná o proudění esence ze sedmého monadického těla do těla átmického a buddhického. I když k tomuto jevu občas dojde na individuální úrovni (a to s nádherným výsledkem), je osmá iniciace kolektivní iniciací, která může nastat pouze na konci evoluce lidstva.

Devátá a poslední iniciace Glorifikace přináší konec příběhu vědomí. Na individuální úrovni se může devátá iniciace odehrát pouze skrze ticho. V některých ezoterických tradicích je nazývána Odmítnutí. Po této iniciaci se vnitřní vědomí *odmítá* zhmotnit a rozpouští se zpět do prvotní podstaty, z níž se zrodilo. Tradice nám říkají, že jen velmi málo velkých iniciací do dnešního dne došlo až k deváté iniciaci. Během této poslední iniciace dochází ke splnutí prvního a sedmého těla. Fyzická forma pak vystoupí na nebe a završí svůj konečný velký osud.

NOVÉ NEBE A NOVÁ ZEMĚ

Hloubku sdělení siddhi 22 je vskutku nelehké vyjádřit slovy. Abychom poznali, o co se jedná, budeme to muset zažít. I když je milost v současnosti slovem často používaným v duchovních kruzích, nemělo by se brát na lehkou váhu. Je potřeba s ním zacházet s velkou úctou. Dozvěděli jsme se, že milost je třeba si zasloužit laskavostí. A právě to je důležitým poselstvím GK 22 – najít laskavost v tváři utrpení a možná tam najít dokonce i něco více – samu svatost v převlečení. V případě, že je GK 22 aspektem našeho hologenetického profilu, pak bude téma milosti v našem životě velmi silným tématem a nesmíme se odvracet od bolesti, kterou nám život nabízí. Jsme tu všichni proto, abychom stále znovu procházeli zkouškami, dokud neprokážeme, že už nikdy znovu neztratíme víru ve svoji božskou podstatu.

Milost je duch sestupující na lidstvo a jako všechna siddhi vyžaduje, abychom mu vyšli vstříc do půli cesty, což se nám lidem může zdát jako velmi dlouhý úsek. V tomto stavu velké dokonalosti je vše, my i náš život, v procesu trvalé proměny. Když sestoupí skutečná Milost, v mžiku vymaže veškerou naši minulou karmu a také karmu všech našich předků a všech jejich předků. Milost obrousí naše ostré hrany, ukončí natrvalo naše strachy a umlčí všechny pochyby o našem božství. Milost se také postará, že už na svoji božskou podstatu nikdy nezapomeneme. Nespočet darů, kterými nás milost zahrnuje, když se na nás snese, nelze ani vyjádřit slovy.

Ten, koho se dotkne Milost, je jí už navždy poznamenán. I kdyby se nám to přihodilo před tisíci lety v jiném vesmíru nebo v jiné inkarnaci, nikdy nás neopustí. Bude nás stále znovu zaplavovat. Přítomnost někoho, kdo projevuje toto siddhi, nás přivede do extáze auroy lásky, která ho obklopuje. Tento nezapomenutelný zážitek podnítl naši duši, aby se i ona pustila do hledání milosti, dokud ji nenajde. Milost je samotným dechem božství. Je zde neustále a vysoko nad námi na nás čeká, jen nesmíme ochabnout ve svých obětech. Všude tam, kde vládne útlak, rozevřít Milost svoji náruč. Když dokážeme snášet útlak s laskavým duchem a odpouštějícím srdcem, milost se k nám dříve či později dostaví. Milost je ženský duch a nemůže jinak než rozdávat ze sebe všem, kdo si zachovají úsměv na tváři i v dobách nepřízné osudu.

Stín 22 nám ukázal, že není možné se v tomto vesmíru někam schovat. Vše je slyšeno a vše je zaznamenáno. Ani před Milostí se nemůžeme schovat. Milost je naše pravá podstata. Je to naše dědictví. Je to duše světa. Je to také stav, který je mimo zákony našeho světa. Když se nás dotkne Milost, už dále nevytváříme karmu. Nemáme už svůj osud, ale stáváme se hudebním nástrojem, který ladí bohové, aby na něm hráli. Milost přetavuje veškeré lidské emoce okamžitě v lásku. Není to stav, který by byl pro většinu lidí obvyklý. Coby druh se však přesouváme do nové epochy, která bude ve znamení Milosti. Jakmile se otevře každá ze sedmi pečeti, svět, na který jsme zvyklí, se začne rozpadat. Na jeho místě povstane nové nebe a nová země, zářivě jako letní slunce, jak o tom mluvil svatý Jan ve svém velkém zjevení.

Nyní, když jsme do sebe vstřebali toto hluboké sdělení GK 22, bylo by dobré, abychom si nechali nějaký čas k jeho strávení, než pronikne mnoha vrstvami naší bytosti. Milost coby ženský duch nás vyzývá,

abychom naslouchali a přijímali její poselství a požehnání. A především si pamatujme: Vesmír má jen jedno jediné přání, abychom nezapomínali, že jsme láskou a není v nás nic jiného než láska.

* Teosofie je novověký výraz, složený z řeckého theos (Bůh) a sofia (moudrost). Vznikl v souvislosti s eklektickým hnutím ezoterické spirituality, „Teosofickou společností“ založenou roku 1875 ruskou kněžnou Helenou Petrovovou Blavatskou. Později se význam rozšířil na různé starší i mladší proudy duchovního života, založené na okultních jevech, mystice, tajemných tradicích a s příklonem ke východním náboženstvím. Teosofické hnutí se tak dovolávalo prastarých kořenů, jak indických či tibetských, tak také antických (gnóze, Plótinos) a novověkých (Paracelsus, Jakob Böhme, Emanuel Swedenborg a další).

** Antroposofie je ezoterická nauka odvozená od teosofie nabízející mystický vhled do podstaty člověka, přírody a nadsmyslově duchovních světů. Antroposofie se „při prozkoumávání duchovního světa zaměřuje na dosažení přesnosti a srozumitelnosti přírodovědeckého výzkumu fyzického světa“. Založená byla rakouským filosofem Rudolfem Steinerem.